

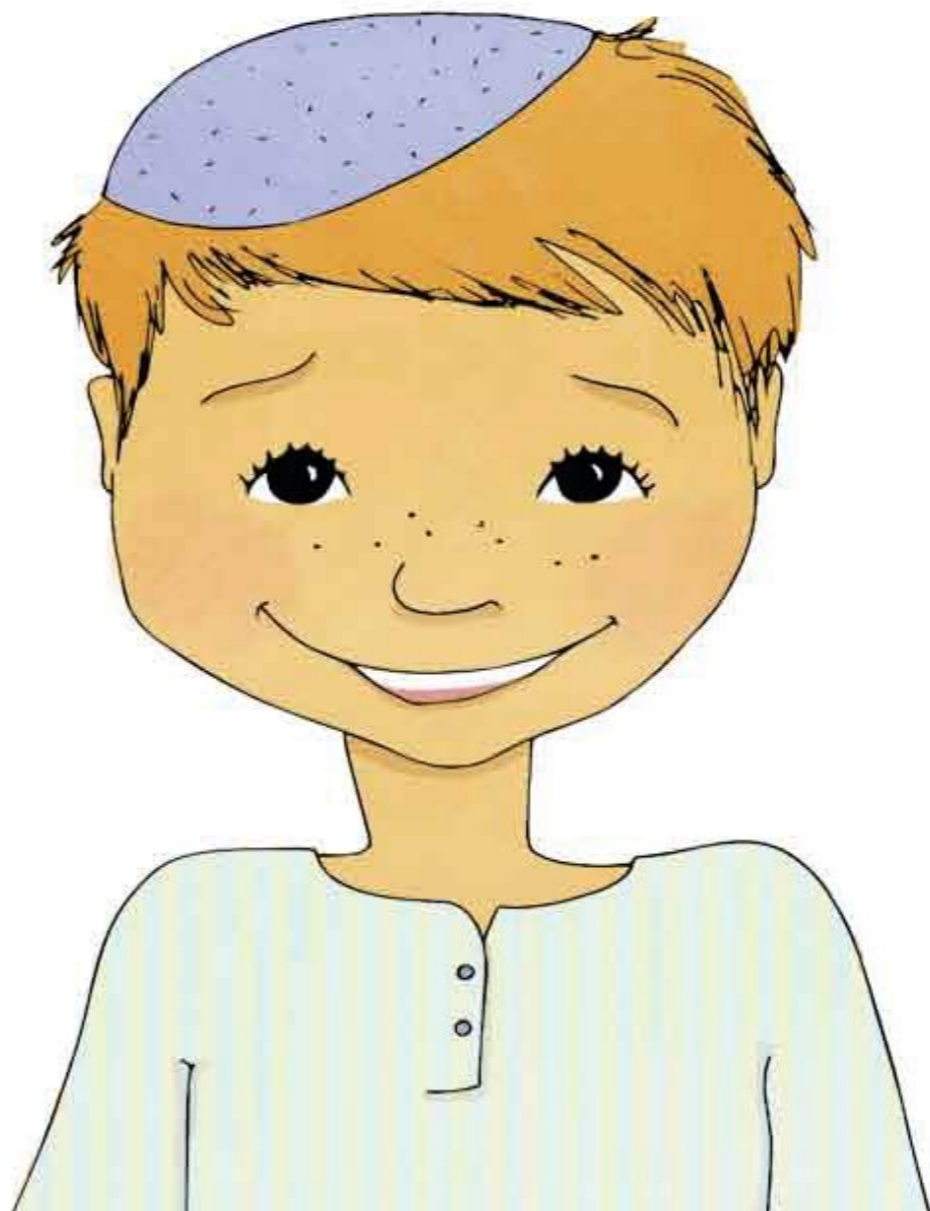
הַבַּיִת נָקִי וְהָאֵכֶל מוּכָן,
כָּלֵנוּ יוֹשְׁבִים מְסֻבִּים לְשִׁלְחוֹן.
מִשְׁפָּחָתֵנוּ הָאֶהוּבָה חֲגִיגִית וְשִׂמְחָה,
סוּף סוּף הַגִּיעָה שַׁבַּת מְנוּחָה.

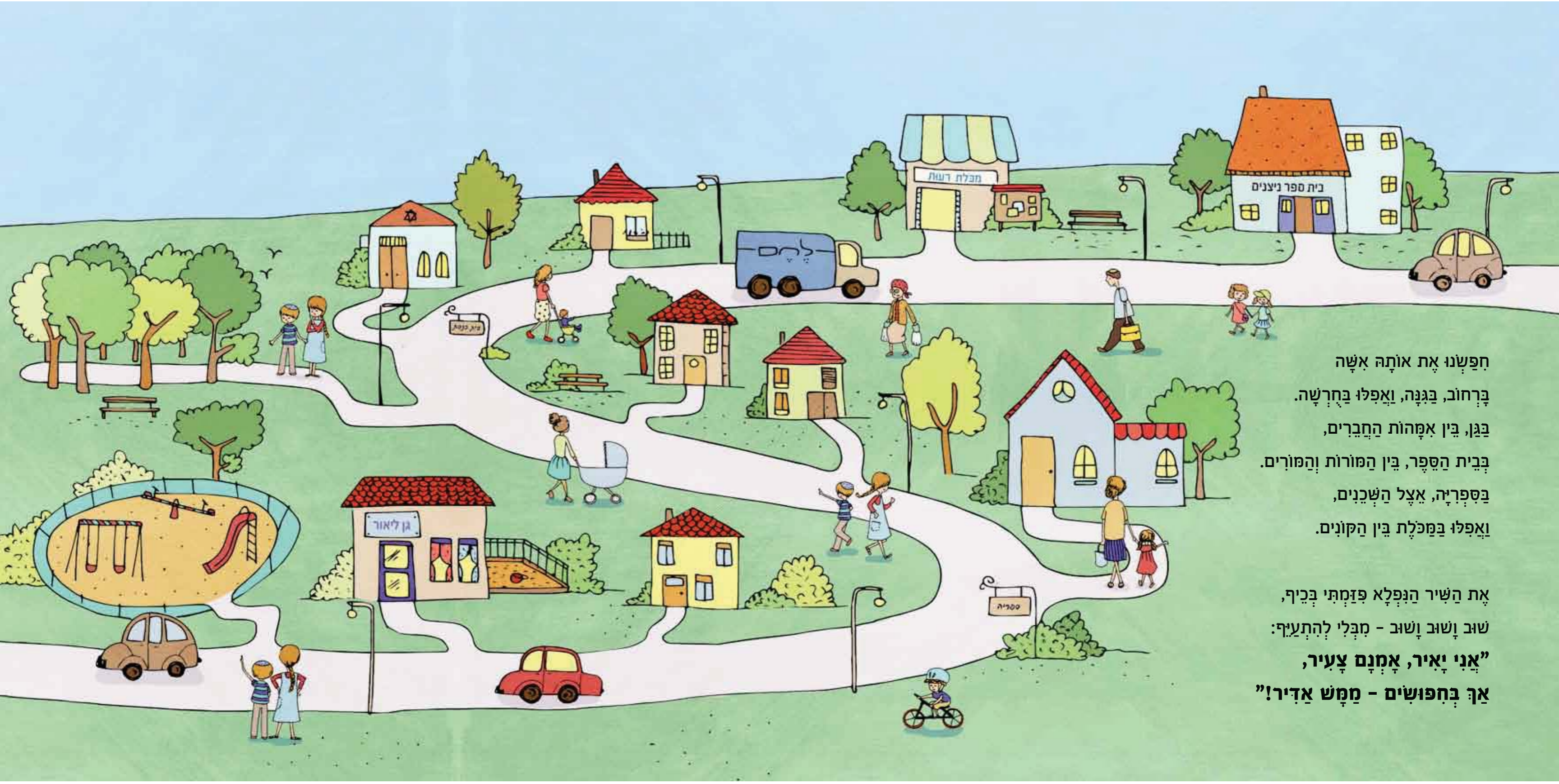
”אַשֶׁת חֵיל מִי יִמְצָא?” אָבֶּא שָׂר,
עַל פָּנָיו רָאִיתִי שֶׁהוּא מְאֹשֵׁר.
מִי זֶה אִשְׁתְּ הַחֵיל שֶׁאָבֶּא מְחַפֵּשׂ וְעֲלִיָּה שׂוֹאֵל,
שְׂאוּתָהּ הוּא מְשַׁבֵּחַ, וּמְפַנֵּה מִתְּפַעֵל?
הַחֲלָטָתִי מִיָּד לְצֹאת לְמִבְצָע,
אָנִי אַחַפֵּשׂ, אָנִי עוֹד אֶמְצָא!

לְעֶצְמִי חֲבֵרְתִי שִׁיר נִפְלָא,
לְכָל מְקָרָה שֶׁל תִּפְקָה:
”אֲנִי יָאִיר, אֲמָנָם צְעִיר,
אֶךְ בְּחַפְזֵי שָׁמַיִם - מִמֶּשׁ אֲדִיר!”

סִפְרָתִי לְאַחֹתִי שִׁרָה, הַבְּלִשִׁית הַמְעֻלָּה,
וּמִיָּד הִיא הַסְּפִימָה לְשִׁתְּךָ פְּעֻלָּה.
בְּרֵאשֵׁנו הִתְרוֹצְצוּ דְמִיוֹנוֹת,
עַל נָשִׁים שׁוֹנוֹת וּמְשֻׁנוֹת.
הָיָה לָנוּ רְעִיוֹן טוֹב בְּהַחְלֵט,
לְתַלּוֹת מוֹדְעָה בְּמִקּוֹם בּוֹלֵט.
בְּיוֹם רֵאשׁוֹן אַחַר הַצְּהָרִים,
לְקַחְנוּ בְּרִיסְטוֹל, טוֹשׁ וּמְסַפְּרִים.
כְּתַבְנוּ: ”הַלֵּכָה לְאַבּוֹד אֶשֶׁת חַיִּל” בְּאוֹתִיּוֹת גְּדוֹלוֹת
וּמְהֵרָנוּ לְלוּחַ הַמוֹדְעוֹת אֶת הַשְּׁלֵט לְתַלּוֹת.

חֲפֵשׂנוּ אֶת אוֹתָהּ אֲשֶׁה
בְּרָחוֹב, בְּגִנָּה, וְאֶפְלוּ בְּחֶרֶשׁה.
בְּגוֹן, בֵּין אִמֵּהוֹת הַחֲבֵרִים,
בְּבֵית הַסֵּפֶר, בֵּין הַמּוֹרוֹת וְהַמּוֹרִים.
בְּסִפְרִיָּה, אֶצֶל הַשְּׂכָנִים,
וְאֶפְלוּ בַּמַּכְלֵת בֵּין הַקּוֹנִים.

אֶת הַשִּׁיר הַנִּפְלָא פְּזַמְתִּי בְּכִיף,
שׁוֹב וְשׁוֹב וְשׁוֹב - מִבְּלִי לְהִתְעִיף:
”אֲנִי יָאִיר, אֲמָנָם צָעִיר,
אֶךְ בְּחַפּוּשִׁים - מִמָּשׁ אֲדִירוּ!”

על השביל פגשנו את יואש,
רץ עם כדור, אל החברים במגרש.
כשראה את המודעה עצר תוך שתי שניות
ואמר: "אני יודע מי זו יכולה להיות!
הכנה בודאי לטליה, אמא של צורית,
היא רופאה ממחית במרפאה האזורית.
במי שיש לו חם היא מטפלת,
נותנת תרופות לשעול ונדלת.
דואגת היא שיהיה כבר בריא,
יש לה לב טוב, מפש ע נ ק י !!!"

